

ATEİSTLER DE DOĞAL DİNDARDIR

Oxford Üniversitesinin ünlü ateistlerinden Profesör Richard Dawkins'in, “ Tanrının Yanılgısı”) adlı kitabında Ateistlerin genel prensiplerini şöyle özetliyor:

* Sana yapılmasını istemediğin şeyleri başkasına yapma. (**Peygamberimizin sözü**) * Her meselede, zarar vermemek için mücadele et. (**İğneyi kendine çuvaldızı başkasına- Atasözümüz**)) * Arkadaşlarına, arkadaş canlılara ve dünya geneline sevgi, şefkat, içtenlik ve saygıyla yaklaş. (**İlahi dinlerin prensipleri**)

* Kötülüğe göz yumma ve adaleti uygulamaktan çekinme ama özgürce ifade edilen ve dürüstçe pişmanlık belirtilen kabahatleri affetmeye daima hazır ol. (**Bir yerde bir kötülük görürsen önce elinle, sonra dilinle, bunlara gücün yetmezse kalbinle buğuz et. Peygamberimizin sözü**) * Hayatını neşe ve hayranlık duygusuyla yaşa. * Hep yeni şeyler öğrenme arayışında ol. (**Bilgi müminin kaybolmuş yitiğidir.Onu nerede bulursa alır. (Hadis) Hiç bilenlerle bilmeyenler bir olur mu? – Ayet**)

* Düşünce ayrılıklarını asla sansürleme ya da yok etme, diğer insanların seninle aynı fikirde olmama haklarına daima saygı duy.

* Öz deneyim ve mantığınla kendi bağımsız fikirlerini oluştur, başkalarının seni körü körüne idare etmelerine izin verme. Her şeyi sorgula.

* Cinsel yaşantınızın tadını çıkarın (**Bu konunun ayrıntısına girmek istemiyorum. Çünkü bu konuda hiçbir kutsalları yoktur.**) Geleceği asla düşünmeyin. Bugünü sansürsüz yaşayın.

* Cinsiyet, ırk ya da (mümkün olduğunca) türlere dayalı baskı ve ayırıcılık yapmayın.

* Çocuklarınızın beynini yıkamayın. Onlara kendi yararlarına fikir yürütmeyi ve herhangi bir konuyla ilgili iddiaları nasıl değerlendireceklerini öğretin. Ve sizinkilerden farklı fikirler üretmeyi nasıl başaracaklarını anlatın.

18. Yüzyılda yaşayan ihtiyar filozof François Volttaire şöyle bir laf eder:

Eğer Tanrı var olmasaydı, onu icat etmek gerekirdi,” der. Ünlü Rus yazarı Dostoyevski de :“ İnsan gibi acımak bilmeyen vahşi bir hayvanın içinde, Tanrı'nın var olması zorunlu bir şeydir. Tanrı düşüncesi; o derece kutsal, o derece insanı duygulandıran, o derece derin ve insana onur kazandıran bir düşüncedir. İşte bana gelince insan mı Tanrı'yı yarattı, yoksa Tanrı mı insanı yarattı diye düşünmekten vazgeçtim. Ve insanı Tanrı'nın yarattığına bu geç

yaşımda inanmak zorunda kaldım ve gönlümdeki gelgitler sona erdi.” diye itiraf ederek içindekileri ve yaşadığı bunalımları anlatır.

Çinli fizik Profesörü Michio Kaku da Ateistlere şöyle sorular sorar ve cevabını da kendisi verir.

Cisimler hareketlidir, o hâde bir ilk hareket ettirici vardır. O hareket ettirici kimdir?

Cisimler sebeplerle var olurlar, o hâlde bir ilk sebep olucu vardır. Sebep olucu kimdir?

Cisimler mevcuttur, o halde bu cisimleri yaratıcı biri vardır. Cisimler var olduklarına göre, bu cisimleri yapan, şekil ve vücut veren biri vardır. Ona kim ne derse desin, benim inancıma göre o“ Allah’tır.”

Ünlü Türk düşünürü ve yazarı Peyami Sefa da:” Allah fikri öyle bir güneştir ki onsuz her izah karanlıkta kalır. ABD’ den materyalist görüşleriyle tanınan Harlov Shapley de: “ Bazıları hâlâ tutucu bir şekilde başlangıçta her şeyi Allah yarattı, fikrini savunuyorlar. Ama ben başlangıçta, her şeyi hidrojen yarattı diyorum.”

Aklımın almadığı, İnsan beyni avuç içi kadar ufak bir organdır... Bu ufacık organla insan, milyarlarca ışık yılı öteleeri algılayabiliyor, koskoca kâinatı aklımıza sığdırabiliyor da bu evreni yaratanı neden aklına sığdıramıyor. Hiç resamsız resim, sanatkârsız sanat olur mu? Demek ki “Derviş Yunus’un deyiimiyle: “ Bu bir rıza lokmasıdır, yiyemezsin demedim mi?” diyor. “ İman” da bir nasip işidir. Nasip olmadı mı olmuyor.

Cenab-ı Hak iki insanı sorumlu tutmaz. Biri çocuklar, ikincisi ise delilerdir. Akıllı olan her insan o akıllı kendine vereni bilmekle yükümlüdür. O akılla omzundaki melekle şeytandan hangisini dinleyeceğine karar verecektir. Dileyen Rab’bini bulur, tanır. Dileyen de yaratılışını maymuna, tesadüfe, hidrojene vs. dayandırabilir. Karar kişinin hür iradesine bırakılmıştır. Omzundaki meleğe inanırsa yol Rabb’ine çıkacaktır. “ Allah’tan geldik, yine ona döneceğiz.” Omzundaki şeytanı dinlerse yolun maymundan tutun da nereye çıkacağı belli olmaz. Bu ikiliyi anlamak için ilahiyat ve kilise, teoloji fakültelerini bitirmeye gerek yok. Her insan, bir iş yapmaya kalktığıında içindeki melek ve şeytanının fısıldaması başlar: “ Yap, yap.”, “Yapma, yapma.”

O iş iyi bir iş ise : “ Yap.” diyen meleğin fısıldaması, “ Yapma.” diyen de şeytanın fısıldamasıdır. Elifi görse mertek sanan dağdaki çoban bile karşı çobanın sürüsünden çaldığı bir keçinin yanlış bir iş olduğunu bilir.

“Ben hiçbir Őeye inanmam, ben Tanrı tanımam” diyen insanın kendisi gibi bir insanı ilahlaştırarak ve onun yazdıklarını kutsallaştırdığını görüyoruz. Tarihte bunun örnekleri çoktur. Bunlar bilim adına Őaşıran kişilerdir. Bülbülü et, gülü ot gibi gören maddenin fiziki yapısını, kimya karışımını öğrenir ama, **o bülbülün minnacık göğsünden binlerce nağmeyi vereni, o çamur yiyen gülden hiçbir fabrikanın üretmediği kokuyu yaratını göremez.** Çünkü ilah edindiği heva ve hevesi kalbine mühür, gözüne perde olmuştur.

Allah’la problemi olan insanlar, içindeki Şeytanının fısıldamasını dinleyen insanlardır. Her ne kadar ateistlerin Allah’la problemleri olsa da zaman zaman yaratılıştan gelen fitri duyguların da depreştiği görölmektedir. Nitekim yukarıda bir takım prensiplerini arz ettiğim prensiplerinin, dinlerin ve dinimizin hükümleri örtüştüğü görölmektedir.

Son olarak Őunu ifade edeyim. Kar üzerinde ilk kar araştırmaları yapan ABD li ateist Wilson Bentley elli yıl boyunca kar kristallerinin 6.000 fotoğrafını çekmiştir. Bu kar tanelerinin hiçbirini birbirine benzemez ve kitabının son bölümünde Őu notu düşer: “ **SANKİ BİR SANATÇI İNADINA SANATINI SERGİLİYOR. ARTIK İNANIYORUM**”

Not: Köře yazarımız Kadir Keskin İzmir- Aliađa Petro Kimya Ortaokulu öğrenci velileri ve öğrencilerle berberdi.